

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานการณ์ปัจจุบัน: มุมมองของผู้เรียน
ต่อการพัฒนาสถาบันสอนภาษา

CURRENT SITUATION OF CHINESE LANGUAGE TEACHING-LEARNING
MANAGEMENT: LEARNERS' VIEWS TOWARDS LANGUAGE INSTITUTE
DEVELOPMENT

วรรณิษา ไวยฉายี
Wannisa Vaichayee

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จังหวัดปทุมธานี
Center for Asian Languages and Cultures, Institute of East Asian Studies, Thammasat University,
Pathum Thani
E-mail: wannisa@asia.tu.ac.th

Received:	June 22, 2020
Revised:	September 27, 2020
Accepted:	November 4, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ 2) นำเสนอข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาจีนในภาคการศึกษาที่ 1/2563 จำนวน 89 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิด

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนด้านผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบด้านอื่นเห็นด้วยระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน การเรียนการสอน หลักสูตร และผู้เรียน ตามลำดับ ส่วนข้อมูลจากคำถามปลายเปิดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอความคิดเห็นมากที่สุดด้านการเพิ่มกิจกรรมเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมจีนนอกห้องเรียนที่ผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง 2. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ได้แก่ ขยายหลักสูตรที่ตรงความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น พัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมจีน แสวงหาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในประเทศจีนเพื่อการแลกเปลี่ยนครู นักศึกษา และการจับคู่เพื่อนผ่านสื่อออนไลน์กับนักศึกษาชาวจีน จัดหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์นอกจากหนังสือเรียน และเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ศูนย์ภาษาฯ ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

คำสำคัญ

การจัดการเรียนการสอน ภาษาจีน สถานการณ์ปัจจุบัน ผู้เรียน สถาบันสอนภาษา

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the current state of Chinese language teaching and learning management of the Center for Asian Languages and Cultures, Institute of East Asian Studies, Thammasat University, and 2) present the data obtained as a guideline for the development of Chinese language teaching and learning management. This study employed questionnaires as a tool. The sample consisted of 89 students enrolled in the Chinese language courses of the language institute during semester 1/ 2020. Simple random sampling was conducted. The statistics used included frequency distribution, percentage, mean and standard deviation and content analysis from open-end questionnaires.

The results of the research were as follows: 1) Overall, most respondents agreed that the teaching and learning management in the area of instructors was at the highest level, while other components had an average score at a high level, including the supporting factors of teaching and learning, the process of teaching and learning, curriculum, and learners, respectively. Suggestions from open-ended questions that the respondents valued the most were an increase in learning-enhancing external activities, regarding Chinese culture. These would be organized in addition to the ones conducted in the classroom, and help the learners to apply the language use in real life situations. 2) The recommendations from this research are as follows: expanding the courses that meet learners' need, developing extra-curricular activities relate to Chinese culture, seeking for the MOU with educational institutes from China in order to develop exchange programs in the area of teachers, students, and friend-matching via social media, providing electronic media apart from textbook, and increasing new channels to promote the Center for Asian Languages and Cultures.

Keywords

Teaching and Learning Management, Chinese Language, Current Situation, Learner, Language Institute

ความสำคัญของปัญหา

โลกาภิวัตน์ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือมีความรู้ภาษาต่างประเทศมากกว่าหนึ่งภาษาขึ้นไปนับเป็นความได้เปรียบ ซึ่งคนไทยให้ความสำคัญและเห็นว่าจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอื่นเพิ่มเติม โดยเฉพาะภาษาจีนที่กำลังได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ภาษายังช่วยให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรม

ระบบความคิด ความเชื่อของชนชาตินั้น ๆ ด้วย ทั้งมีคำกล่าวที่ว่าศตวรรษที่ 21 จะเป็นห้วงเวลาที่จีนมีบทบาทในฐานะมหาอำนาจในทางเศรษฐกิจ การเมือง รวมทั้งมหาอำนาจทางทหารในภูมิภาค และอาจจะเป็นมหาอำนาจที่ถ่วงดุลกับมหาอำนาจอื่นทั้งในภูมิภาคเอเชียและในภูมิภาคตะวันตก (Teerawakin, 2006) ด้วยเหตุนี้ การรู้ภาษาจีนจะเป็นการเปิดประตูไปสู่อีกโลกหนึ่งของความรู้ วัฒนธรรม และอารยธรรม ภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ทั้งนี้ กัลปพฤกษ์โชคศิริ โชคดีมีสุข (Chokdeemeesuk, 2015) กล่าวว่า ภาษาจีนมีบทบาทอย่างมากทั้งต่อภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ และต่อภูมิภาคอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากการที่องค์การสหประชาชาติได้จัดให้ภาษาจีนกลางเป็นหนึ่งในห้าภาษาหลักที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารขององค์การสหประชาชาติ

ในปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูงและสภาพสังคมที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลายเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น ทำให้เกิดการสื่อสารด้วยภาษาอื่น การเตรียมเรื่องภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยคนทั่วไปมีความเชื่อว่าผู้ที่สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารก็เท่ากับมีเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศ เช่น การศึกษาในวิทยาการแขนงต่าง ๆ การประกอบธุรกิจการลงทุน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ (Ruankaew, 2009) สำหรับประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ภาครัฐให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาจีน ทำให้การศึกษาภาษาจีนมีอัตราการเติบโตสูงและรวดเร็ว (Office of The Basic Education Commission, 2014) จึงได้ให้ความสำคัญต่อการจัดเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศ และได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปี พ.ศ. 2557 เพื่อมุ่งเน้นส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ใช้ทักษะภาษาจีนด้านการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามมาตรฐานสากล

นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2016) ได้เสนอแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนว่าควรพัฒนาให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย ควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ตอบสนองสถานการณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้สอนควรพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีน มีเทคนิควิธีการสอน และส่งเสริมการเพิ่มพูนความรู้อย่างต่อเนื่อง และควรแนะนำแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ควบคู่กับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และติดตามผลการนำไปใช้ประกอบอาชีพของผู้เรียน ขณะที่ นริศ วศินานนท์ (Wasinanont, 2016) ได้สรุปประเด็นการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในหลายมิติ ได้แก่ หลักสูตรภาษาจีนมีแนวโน้มเป็นหลักสูตรสายวิชาชีพมากขึ้น ตำราเรียนส่วนใหญ่ยังใช้หนังสือของประเทศจีน ผู้สอนมีจำนวนเพิ่มขึ้นทั้งด้านคุณวุฒิ และตำแหน่งวิชาการ ผู้เรียนส่วนใหญ่เริ่มเรียนใหม่และไม่ได้เชื่อมโยงองค์ความรู้ต่อจากระดับมัธยมศึกษา และการมีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในประเทศจีนเพิ่มขึ้น

สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีบทบาทและแผนกลยุทธ์ที่มุ่งพัฒนาบริการวิชาการด้านภาษาเอเชียตะวันออกที่กำลังดำเนินการอยู่ให้มีประสิทธิภาพ และก้าวไกลยิ่งขึ้น ในการขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานบริการวิชาการแก่สังคม มีภารกิจหลักให้บริการสอนภาษาญี่ปุ่น เกาหลี และจีน รวมทั้งองค์ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเอเชียตะวันออก โดยเริ่มเปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแรก ในปี พ.ศ. 2529 ต่อมาได้ขยายเป็นภาษาเกาหลี และภาษาจีน ตามลำดับ รูปแบบการเรียนการสอนเป็นหลักสูตรระยะสั้น

ใช้เวลาเรียน 39-40 ชั่วโมงต่อหนึ่งภาคการศึกษา เปิดการเรียนการสอนทั้งในและนอกเวลาราชการ สำหรับนักเรียน นักศึกษา บุคลากรในสถานประกอบการ และบุคคลทั่วไป เพื่อการศึกษาต่อหรือ การประกอบอาชีพ ในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น พบว่า ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา มีผู้ให้ความสนใจลงทะเบียนเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี กล่าวคือ จำนวน 459 คนในปี พ.ศ. 2560 เพิ่มขึ้นเป็น 588 คน ในปี พ.ศ. 2561 และ 595 คนในปี พ.ศ. 2562 (Institute of East Asian Studies, Thammasat University, 2018) ซึ่งสามารถคาดการณ์ได้ว่ามีแนวโน้มจำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นอีก และหน่วยงาน จำเป็นต้องวางแผนเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อบริการผู้เรียน

อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมาศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ยังไม่เคยมีการศึกษาวิจัยและพัฒนา ด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีเพียงการรวบรวมข้อมูลการเรียนภาษาและวัฒนธรรม ประกอบการตัดสินใจในแต่ละปีการศึกษา การมีข้อมูลจากการศึกษาวิจัยจะเป็นอีกก้าวของการทำงาน ของศูนย์ฯ อย่างมืออาชีพ เพื่อรองรับความต้องการเรียนภาษาจีนที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เพื่อให้ศูนย์ฯ สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จำเป็นต้องทราบถึงสภาพความเป็นจริง และปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาปรับปรุงคุณภาพให้มีมาตรฐาน มีการพัฒนาแบบแผนที่ชัดเจน ประกอบกับการวิเคราะห์ สถานการณ์เบื้องต้น พบว่า ศูนย์ฯ จำเป็นต้องมีระบบปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ทันสมัย อยู่เสมอ การบริหารหลักสูตรต้องเตรียมเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งมี เป้าหมายว่าผู้เรียนจะต้องสามารถนำความรู้ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง หรือนำไปใช้เป็นฐาน สำหรับการศึกษต่อในขั้นสูง เพื่อการประกอบอาชีพในหลากหลายสาขาได้

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของศูนย์ฯ เป็นไปอย่างถูกต้องทิศทางตามสภาพ ปัจจุบัน จำเป็นต้องอาศัยผลการวิจัยมาประกอบการวางแผนและพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการ จัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสภาพการดำเนินการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ภายใต้กรอบแนวคิดการจัดการเรียนการสอน เพื่อรวบรวมข้อมูลสภาพปัจจุบันและศึกษาแนวโน้มใน อนาคตมาเป็นแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน และเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ และร่วมกันปรับปรุงและ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของผู้เรียนเป็นอย่างไร
2. แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของผู้เรียนควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของศูนย์ภาษาและ วัฒนธรรมเอเชีย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. เพื่อนำเสนอข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากร คือ ผู้เรียนภาษาจีนในศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 282 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ลงทะเบียนเรียนภาษาจีนทุกระดับชั้นในภาคการศึกษาที่ 1 ประจำปี 2563 จำนวน 89 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยพิจารณาประยุกต์ใช้เกณฑ์กำหนดเป็นร้อยละของประชากร โดยหากขนาดประชากรเป็นหลักร้อยละควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยร้อยละ 25 (Akakul, 2000) คำนวณได้ขนาดตัวอย่าง 71 คน และเมื่อเทียบเคียงกับขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Yamane ประชากร 500 คน ขนาดตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ $\pm 10\%$ ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 83 คน

ขอบเขตโครงการวิจัยด้านเนื้อหาและตัวแปรที่ศึกษาได้จากการสังเคราะห์กรอบแนวคิดการจัดการเรียนการสอนและการเรียนการสอนภาษา ซึ่งได้องค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน 5 ด้าน ได้แก่ หลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน การเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (Javisoot, 2012; Office of the Education Council, 2016)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน แบ่งออกเป็น ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับชั้นเรียนภาษาจีน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมคำ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ หลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน การเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ เห็นด้วยมากที่สุด (5) เห็นด้วยมาก (4) เห็นด้วยปานกลาง (3) เห็นด้วยน้อย (2) เห็นด้วยน้อยที่สุด (1) และ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เป็นแบบสอบถามปลายเปิด โดยมีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1. ศึกษากรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักการจัดการเรียนการสอนและการจัดการเรียนการสอนด้านภาษา รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อสังเคราะห์กรอบการศึกษาและนำมาพัฒนาเป็นข้อคำถาม

2. ดำเนินการพัฒนาแบบสอบถามโดยการสร้างข้อคำถามตามแนวทางที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมจากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบคุณภาพในเบื้องต้น และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากที่ปรึกษาโครงการวิจัยเสนอผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5. นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามตามวิธีการของครอนบาค คือค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปผลจากการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.937

6. นำแบบสอบถามไปใช้ในการวิจัย

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยนำแบบสอบถามไปแจกผู้เรียนภาษาจีนในภาคการศึกษาที่ 1 ประจำปี 2563 ของศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) นำส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง 2) ติดตามเก็บแบบสอบถามคืนภายในระยะเวลาที่กำหนด 3) ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้รับคืน และ 4) นำแบบสอบถามไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดำเนินการดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งการประเมินค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นกำหนดการแปลความหมาย ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาแล้วแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ในการนำเสนอข้อมูลผลการศึกษ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบตารางและแปลความหมายรวมถึงการบรรยายและการสรุปในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 89 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 84.27 อายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 1.68 ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเรียนระดับชั้นต้น จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 75.28 และระดับชั้นกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.72 ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการการสอนภาษาจีน 5 ด้าน ได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้เรียนต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความเห็น
1. ด้านหลักสูตร			
1.1 หลักสูตรทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมในปัจจุบัน	4.25	.712	มาก
1.2 หลักสูตรมีเนื้อหาวิชาตรงกับความต้องการของผู้เรียน	4.26	.791	มาก
1.3 หลักสูตรมีกิจกรรมสอดแทรกและส่งเสริมวัฒนธรรมที่เหมาะสม	4.06	.871	มาก
1.4 เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตหรือหน้าที่การงาน	4.30	.831	มาก
1.5 ปริมาณเนื้อหาวิชาตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.12	.939	มาก
รวม	4.20	.676	มาก
2. ด้านผู้สอน			
2.1 มีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะสมระหว่างการสอน	4.66	.563	มากที่สุด
2.2 มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.76	.501	มากที่สุด
2.3 อธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.39	.701	มาก
2.4 มีเทคนิคการสอนทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.35	.740	มาก
2.5 ผู้สอนสามารถตอบข้อซักถามของผู้เรียนได้ถูกต้องและชัดเจน	4.61	.596	มากที่สุด
รวม	4.56	.524	มากที่สุด
3. ด้านผู้เรียน			
3.1 มีความตรงต่อเวลาและเข้าเรียนสม่ำเสมอ	4.16	.737	มาก
3.2 ทบทวนความรู้เดิมก่อนเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่	3.76	.966	มาก
3.3 มีความตั้งใจในการเรียน	4.42	.671	มาก
3.4 สามารถปฏิบัติงานตามที่อาจารย์มอบหมายจนสำเร็จ	4.18	.820	มาก
3.5 นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.01	.832	มาก
รวม	4.11	.599	มาก
4. ด้านการเรียนการสอน			
4.1 วิธีสอนสอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์ เนื้อหาและ วัตถุประสงค์	4.27	.653	มาก
4.2 มีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.01	.832	มาก
4.3 สรุปเนื้อหาสำคัญหลังการสอนทุกครั้ง	4.15	.886	มาก
4.4 มีการจัดกิจกรรมและการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน	4.12	.837	มาก
4.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแสดงออกในชั่วโมงเรียน	4.54	.658	มากที่สุด
รวม	4.22	.594	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความเห็น
5. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน			
5.1 สภาพแวดล้อมของอาคารสถานที่ มีความสะอาด ร่มรื่น เป็นระเบียบ เอื้อต่อการเรียนการสอน	4.54	.604	มากที่สุด
5.2 ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน	4.48	.659	มาก
5.3 บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.45	.603	มาก
5.4 ห้องเรียนมีสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยเพียงพอและใช้งานได้ดี	4.31	.684	มาก
5.5 ตำราหลักหรือเอกสารประกอบการสอนมีลักษณะสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาเรียน	4.54	.545	มากที่สุด
รวม	4.47	.475	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านการจัดการด้านผู้สอน ($\bar{x}=4.56$, S.D.=.524) มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ส่วนความคิดเห็นด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน การเรียนการสอน หลักสูตร และผู้เรียน ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่ามีจัดการสภาพการเรียนการสอน 6 ข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดโดยส่วนใหญ่อยู่ในองค์ประกอบด้านผู้สอนคือสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 2.2 ผู้สอนมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{x}=4.76$, S.D.=.501) ข้อ 2.1 ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะสมระหว่างการสอน ($\bar{x}=4.66$, S.D.=.563) และข้อ 2.5 ผู้สอนสามารถตอบข้อซักถามของผู้เรียนได้ถูกต้องและชัดเจน ($\bar{x}=4.61$, S.D.=.596) ขณะที่อีก 3 ข้อมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในระดับมากที่สุดเท่ากันคือ 4.54 ได้แก่ ข้อ 4.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแสดงออกในชั่วโมงเรียน ข้อ 5.1 สภาพแวดล้อมของอาคารสถานที่ มีความสะอาด ร่มรื่น เป็นระเบียบ เอื้อต่อการเรียนการสอน และข้อ 5.5 ตำราหลักหรือเอกสารประกอบการสอนมีลักษณะสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาเรียน ส่วนข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 3.2 คือทบทวนความรู้เดิมก่อนเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่ ($\bar{x}=3.76$, S.D.=.966)

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดโดยการวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำมาจัดกลุ่มเสนอเป็นความถี่และค่าร้อยละพบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญรายด้านจากการวิเคราะห์ความถี่ของข้อความและค่าร้อยละ ได้แก่ องค์ประกอบด้านหลักสูตร จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 61 องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 61 องค์ประกอบด้านผู้สอน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 48 องค์ประกอบด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และองค์ประกอบด้านผู้เรียน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 37 ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาความถี่ของข้อความที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ (1) ความพึงพอใจด้านผู้สอน

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าผู้สอนมีความเชี่ยวชาญทั้งในด้านความรู้และเทคนิคการสอน ซึ่งสามารถสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้ดี (2) ความพึงพอใจต่อการจัดหลักสูตรและเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และ (3) ข้อเสนอแนะต่อการ จัดหาและเพิ่มเติมกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาจีนให้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านวัฒนธรรมจีนที่ สามารถเสริมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ กิจกรรมนอกห้องเรียนที่สัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวันของผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

2. แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตร ควรปรับปรุงเนื้อหาบทเรียนแต่ละระดับขั้นให้สอดคล้องกับความรู้จาก สถานการณ์ปัจจุบันเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมจีนมากขึ้น เช่น ความหมายของบทเพลง หรือนำ บทความภาษาจีนที่สนใจมาอภิปรายสั้น ๆ และควรพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตร เน้นให้ผู้เรียนทำ กิจกรรมร่วมกัน รวมทั้งออกแบบหลักสูตรที่เน้นเนื้อหาในสายวิชาชีพ และหลักสูตรออนไลน์ เพื่อตอบสนองความต้องการผู้เรียนที่หลากหลายมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันศูนย์ฯ มีจำนวนผู้เรียน ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับเป็นการสร้างรายได้ให้กับหน่วยงานอีกช่องทางหนึ่ง

2.2 ด้านผู้สอน ควรมีการประชุมเตรียมครูผู้สอนหรือประชุมชี้แจงครูผู้สอนว่าต้อง ให้ความสำคัญกับการเลือกเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ความตระหนักและการใช้จิตวิทยา การสอน สามารถสอดคล้องวัฒนธรรมไปพร้อมกับเนื้อหาที่สอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งภาษา วัฒนธรรม และสถานการณ์จริงอย่างบูรณาการ รวมถึงต้องสร้างบรรยากาศให้น่าเรียนเพื่อกระตุ้นให้ ผู้เรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดความคุ้นชินกับผู้สอน โดยผู้สอนควรมีมาตรการ หรือเกณฑ์วัดผลของการสอน

2.3 ด้านผู้เรียน ควรแจ้งผู้สอนให้มีการทบทวนสิ่งที่เรียนครั้งก่อนให้กับผู้เรียนเพื่อ เชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่ก่อนเริ่มบทเรียน และควรมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการทบทวน ความรู้จากสิ่งที่เรียนในชั้นเรียน และส่งเสริมผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมนอกจากที่เรียนในชั้นเรียน มีการ แนะนำแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้าข้อมูล เพิ่มพูนทักษะด้านต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง และควรมี การวัดผลเชิงพฤติกรรมและเน้นทักษะ เช่นใน 1 คาบ ต้องให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงโดยผู้สอนคอยชี้แนะ

2.4 ด้านการเรียนการสอน ผู้สอนควรใช้สื่อที่เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น การใช้ Application ฝึกพูด อ่าน เขียน หรือการใช้วิดีโอประกอบการสอน และผู้สอนควรแนะนำช่องทาง เรียนรู้ภาษาจีนจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน และมี ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์น่าสนใจสอดแทรกให้ความรู้ในบทเรียน หรือประชาสัมพันธ์นอกชั้น เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.5 ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน หน่วยงานควรจัดหาสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอนที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการเรียนการสอน และควรปรับปรุงอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอให้พร้อมใช้งาน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดคือองค์ประกอบด้านผู้สอน และ

ค่าเฉลี่ยระดับมากใน 4 องค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน 2) การเรียนการสอน 3) หลักสูตร และ 4) ผู้เรียน ตามลำดับ สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ด้านผู้สอน ในภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินการด้านผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะประเด็นการมีครูผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวจีนที่มีความเชี่ยวชาญและชำนาญเรื่องการสอนภาษาจีน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าผู้สอนมีความเหมาะสม รอบรู้ ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีบุคลิกภาพเป็นมิตรกับผู้เรียน สามารถตอบข้อซักถามของผู้เรียนได้ถูกต้องและชัดเจน สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลให้เกิดการสร้างบรรยากาศการเรียนในชั้นเรียน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และมีแนวโน้มจะช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์เรียนรู้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับจิรภา คำทา (Khamta, 2015) ที่พบว่าอาจารย์ที่มีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากจะให้ความสำคัญในการเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน บรรยากาศในห้องเรียน วัตถุประสงค์และการประเมินผล เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีความทุ่มเทในการสอน สอนอย่างเต็มความสามารถเพื่อต้องการให้นักศึกษามีความรู้สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในรายวิชาต่อไปและประกอบอาชีพได้จริง เช่นเดียวกับผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2016) พบว่า สถาบันสอนภาษาจีนนอกระบบส่วนมากสนับสนุนให้ผู้สอนภาษาจีนเข้าอบรมเพิ่มพูนความรู้ด้านการสอนภาษาจีน ซึ่งทำให้ผู้สอนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการในการสอนภาษาจีนได้อย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันผู้สอนส่วนใหญ่ยังเน้นการสอนภาคทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ จึงควรจัดอบรมการสอนที่เน้นการปฏิบัติให้แก่ผู้สอนภาษาจีน เพื่อสามารถสอนให้ผู้เรียนนำภาษาจีนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จริง ขณะที่ทิศนา ขัมมณี (Khammanee, 2014) เสนอว่าเนื้อหาที่ครูควรได้รับการพัฒนาทักษะการสอนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย หลักการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอนทักษะที่ต้องการพัฒนาให้แก่ผู้เรียน และครูเห็นว่าวิธีที่เหมาะสมที่สุดในการพัฒนาครู คือ ฝึกปฏิบัติจริง การสาธิต และกิจกรรมกลุ่ม

2. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ในภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะสภาพการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในสถาบันที่สามารถอำนวยความสะดวกและเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับผู้เรียน สร้างความประทับใจและความรู้สึกปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับอารีญา สตาร์ตัน (Starut, 2013) ที่พบว่าสภาพแวดล้อมที่ดีจะเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ มีความปลอดภัย มีแรงจูงใจ และเกิดความสุข ความเต็มใจในการแสวงหาความรู้ นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าศูนย์ฯ สามารถจัดการกับอุปกรณ์การเรียนการสอนให้คงอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อยู่เสมอ มีการพัฒนาตำราเรียนหลัก และเอกสารประกอบการสอนที่มีลักษณะสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาเรียน แต่ห้องเรียนควรมีสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและใช้ได้เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2016) พบว่า สื่อการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถาบันสอนภาษาจีนนอกระบบเน้นการใช้ตำราเรียน (Textbook) เป็นหลัก จึงเสนอให้มีการผลิตหรือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนที่ทันสมัยและตอบสนองการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน ขณะที่จิตนา วิเศษจินดา (Wisedjinda, 2017) เสนอว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในด้านการใช้สื่อการเรียนรู้อาจมีแนวทางปฏิบัติคือ 1) ประเภทของสื่อการเรียนรู้อาจ

ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อวัสดุ/อุปกรณ์ และสื่อบุคคล/ท้องถิ่น และ 2) การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้อื่นๆ ได้แก่ การใช้สื่อที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน การใช้สื่อที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการจัดทำ/จัดหาสื่อใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. ด้านการเรียนการสอน ในภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนในระดับมาก โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่ผู้สอนสอดแทรกองค์ความรู้จากสถานการณ์ปัจจุบันและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม จึงส่งผลให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน ความรู้สึกที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2016) ที่พบว่าการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนนั้นผู้สอนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้เรียนจำนวนมากจะรู้สึกว่าการเรียนภาษาจีนเรียนยาก ตัวอักษรจีนเขียนยากจำยาก ผู้สอนวิชาภาษาจีนระดับพื้นฐานจึงมีบทบาทสำคัญ ซึ่งอาจจะใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หลากหลายและน่าสนใจ ขณะที่จินดา วิเศษจินดา (Wisedjinda, 2017) พบว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูส่วนใหญ่ได้สอดแทรกวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาลงในเนื้อหาบทเรียนภาษาจีนที่ใช้สอนเป็นประจำ มีการเลือกใช้วิธี/รูปแบบ/เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ในการจัดการเรียนการสอน และครูส่วนใหญ่สามารถระบุปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และอธิบายวิธีการแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับปัญหาและสามารถทำได้จริง และผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าผู้สอนควรใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสม สอดคล้องกับการศึกษาของกนกพร ศรีญาณลักษณ์ (Sriyanalug, 2016) พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนเตรียมบทเรียนหรือทบทวนบทเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถเรียนรู้คำศัพท์สำนวน รูปประโยคใหม่ ๆ ดังนั้น ผู้สอนควรแนะนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. ด้านหลักสูตร ในภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการหลักสูตรในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการกำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตร โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตหรือหน้าที่การงาน สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของชนัท ธาตุทอง (Thatthong, 2007) ที่พบว่าหลักสูตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะที่สังคมคาดหวัง และเป็นเครื่องมือที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุผลตามจุดหมายที่กำหนดไว้ โดยหลักสูตรมีส่วนทำให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความสนใจ และความถนัดที่แท้จริงของตนเอง ซึ่ง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2016) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนนอกระบบว่าหลักสูตรที่ใช้ควรพัฒนาให้มีความทันสมัยที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเนื้อหาของหลักสูตรควรสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย ขณะที่นิริศ วัฒนานนท์ (Wasinanont, 2016) พบว่า ปัจจุบันหลักสูตรภาษาจีนในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีแนวโน้มเป็นหลักสูตรด้านสายวิชาชีพมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าศูนย์ฯ ควรมีกิจกรรมที่สอดแทรกและส่งเสริมวัฒนธรรมจีน สอดคล้องกับผลการศึกษาของจินดา วิเศษจินดา (Wisedjinda, 2017) เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนว่าต้องแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- 1) เนื้อหา คือคำศัพท์ภาษาจีน ไวยากรณ์จีน ตัวอักษรจีน การออกเสียง และวัฒนธรรมจีน และ
- 2) ทักษะทางภาษา คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

5. ด้านผู้เรียน ในภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการที่ศูนย์ฯ มีแนวโน้มได้รับความนิยมนจากผู้เรียนภาษาจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผู้เรียนในกลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจ ที่อยู่พื้นที่ใกล้เคียง สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2016) ที่พบว่าผู้เรียนภาษาจีนของการศึกษานอกระบบ ดังนี้ 1) กลุ่มที่สนใจเรียนภาษาจีนมากที่สุดคือบุคคลทั่วไป รองลงมาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้น-ปลาย และนักเรียนชั้นประถมศึกษาต้น-ปลาย 2) ข้อมูลผู้เรียนย้อนหลัง 3 ปีปรากฏว่าจำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี และ 3) วัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นการเรียนเพื่อเพิ่มความรู้ด้านภาษาที่เป็นความสนใจส่วนตัว รองลงมาคือเรียนเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น และเพื่อใช้ในการทำงานซึ่งเป็นความสนใจส่วนตัว และผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าผู้เรียนควรทบทวนความรู้เดิมก่อนเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่เพื่อเตรียมความพร้อมในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของรัฐพร ศิริพันธ์ (Siriphan, 2018) เสนอว่าสิ่งที่ควรมีในการเรียนภาษาจีนสำหรับผู้เริ่มเรียนเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 1) ความสนใจและอยากเรียนรู้ภาษาจีน 2) การมีความพร้อมในห้องเรียน และ 3) การฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ภาษาจีนไม่ได้เป็นเพียงแค่ภาษาแต่เป็นแหล่งรวมวัฒนธรรมหรืออาจจะเรียกว่าพหุวัฒนธรรม ดังนั้น การเรียนภาษาจีนจะต้องตั้งใจฟัง พูด อ่าน เขียน และเข้าใจ พื้นหลังทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาให้ครบทุกด้าน นอกจากนี้ความตั้งใจ ความขยัน การไม่หยุดที่จะเรียนรู้ ไม่หยุดที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ จะทำให้เรียนภาษาจีนได้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเจ้าของภาษา ผู้วิจัยจึงเสนอแผนกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจและความผูกพันให้แก่ผู้เรียน โดยร่วมมือกับเครือข่ายประเทศจีนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ จะได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน เช่น การแนะนำนักศึกษาต่างชาติที่ต้องการเพื่อนคนไทย ทำให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและมีเครือข่าย อีกทั้งยังเป็นการสร้างจุดเด่นของสถาบันสอนภาษาด้วย

1.2 ผู้เรียนส่วนใหญ่สะท้อนปัญหาช่องทางการเรียนรู้ที่ยังไม่ครอบคลุมในบทเรียนและการส่งข่าวสารที่ไม่ทั่วถึงผู้เรียน ผู้วิจัยจึงเสนอแผนกลยุทธ์เพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์และสร้างรายได้ โดยนำเสนอผ่านสื่อออนไลน์ ได้แก่ 1) จัดทำช่อง YouTube ของสถาบันสอนภาษา โดยมีเนื้อหาความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาเพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้นอกเหนือจากห้องเรียน และ 2) จัดทำ Vlog Blog ถือเป็นการตลาดยุคปัจจุบันที่จะช่วยประชาสัมพันธ์สถาบันสอนภาษาให้เป็นที่รู้จัก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาด้วยวิธีอื่นร่วมด้วยเพื่อขยายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งสามารถสะท้อนปัญหาได้หลายมิติมากขึ้น เช่น การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การสังเกตการณ์ในชั้นเรียน และศึกษาข้อมูลการประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนประกอบ

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงประเมิณผลเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเฉพาะด้าน เช่น การจัดการเรียน การสอนของครู รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การพัฒนามาตรการและเกณฑ์การวัด ประเมิณผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการสอน

References

- Akakul, T. (2000). *rabiāp wiṭhī wiṭchai thāng phruttikam sāttra læ sangkhommasāt* [Research methodology in behavioral sciences and social sciences]. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani Rajabhat University.
- Chokdeemeesuk, K. (2015). *kāntē rī yom khwām phrōm dān phāsā Čhīn nai kānkāo khao sū prachākhom sētthakit ‘Āsīan* [The Preparation of Chinese Language to be ready for ASEAN Community]. *HCU Journal*, 19(37), 153-161.
- Institute of East Asian Studies, Thammasat University. (2018). *rāingan pračham pī Phutthasakkarāt soṅghphanharōjḥoksip‘et* [Annual Report 2018].
- Javisoot, N. (2012). *kānčhatkān rīan kānsōṅ laksūt sinlapa sāt bandit sākḥā wičā phāsā Čhīn khana manutsayasāt mahāwitthayālai sī nakharin wirōt tām khwāmkhithen khōṅg nisit* [Instructional management in Bachelor of Arts Program in Chinese, Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University as perceived by students]. Master Thesis, M.A. (Education Administration). Bangkok: Srinakharinwirot University.
- Khammanee, T. (2014). *pluk loḳ kānsōṅ hai mīchīwit sūḥa ‘ong rīan hæng satawat mai* [Awaken the world of teaching to live in a new century classroom]. Bangkok: Sahamit Printing and Publishing Company Limited.
- Khamta, J. (2015). *kānsuksa khwāmsamphan rawāng phruttikam kānsōṅ khōṅg ‘āčān kap phruttikam kānrīan khōṅg naksuksa khana boṛihān thurakit sathāban theknōlōyī Thai - Yīpun* [A Study of the Relation between Teaching Behaviors of teacher and Learning Behavior of Students Faculty of Business Administrationat Thai-Nichi Institute of Technology]. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 8(2), 1528-1542.
- Office of the Education Council. (2016). *rāingan kānwīchai phūā phatthanaṅ rabop kānčhatkān rīan kānsōṅ phāsā Čhīn nai prathēt Thai: kānsuksā nōḳ rabop* [A research report for the development of the Chinese language teaching and learning management system in Thailand: The Case of Non-formal Education]. Bangkok: Prigwhangrafftic Co Ltd.
- Office of the Basic Education Commission, the Ministry of Education. (2014). *nāo patibat tām prakāt krasuāng suksāthikān rūāng nayobāi kanpatirū kān rīan*

- kānsōṅ phāsā ‘Angkrit** [Guidelines from Ministry of Education’s Announcement about English Pedagogy Reform Policy]. Bangkok: Chamchuree Products Co Ltd.
- Ruankaew, S. (2009). **khwāmsamkhan khōṅ phāsā Čhīn nai patchuban** [The importance of present Chinese language]. Retrieved from <http://ning-50010110079.blogspot.com>.
- Siriphan, R. (2018). **næothāṅ kāntē rī yom khwām phroṃ læ withīkān rīan samrap phū roēm rīan phāsā Čhīn** [Techniques for Developing Chinese Skills for Beginners]. **Journal: Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and Social Sciences**, 5(1), 103-112.
- Sriyanalug, K. (2016). **kānchai sū theknōlōyī sārasonthēt nai kānrīanrū phāsā Čhīn duāi ton ‘ēṅ khōṅ nisit khana manutsayasāt læ sangkhommasāt mahāwitthayalai būraphā** [Using Information Technology for Chinese Language (Mandarin) Self-Learning in Students from Faculty of Humanities and Social Sciences at Burapha University]. **Humanities and Social Sciences, Burapha University**, 24(46), 1-17.
- Starut, A. (2013). **kānchat saphāp wæt lōṃ nai sathān sukṣā khōṅ rōṅrīan sangkat Krung Thēp Mahā Nakhōṅ samnakngān khēt rāt thēwī** [The Environment Management in the schools Ratchathewi District, Metropolitan Administration]. M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Teerawakin, L. (2006). **botbāt khōṅ prathēt Čhīn læ phāsā Čhīn nai satawat mai** [The role of China and Chinese in the new century]. Retrieved from <https://mgronline.com/daily/detail/9490000074640>
- Thatthong, K. (2007). **kānphatthana laksūt thōṅthīn** [Curriculum development for local]. Nakhon Pathom: Phetkasem Printing Group Co., Ltd.
- Wasinanont, N. (2016). **kānsukṣā saphāp kānchatkān rīan kānsōṅ phāsā Čhīn radap ‘udomsukṣā nai prathēt Thai** [The Study of Thailand’s Systematic Chinese Teaching Management if Higher Education]. **Chinese Studies Journal**, 9(2), 263-264.
- Wisedjinda, J. (2017). **næothāṅ kānchatkān rīan kānsōṅ phāsā Čhīn radap matthayom tōṅ plāi** [Guidelines for Chinese Instruction in Upper Secondary Schools]. (Master’s thesis). Bangkok: Chulalongkorn University.